

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р. про відмову у погодженні проєкту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та на виконання доручення Кабінету Міністрів України від 24.04.2017 № 16668/40/1-16 розглянуто проєкт наказу Фонду державного майна України «Про затвердження Порядку оцінки права вимоги за зобов'язанням, що виникає внаслідок здійснення кредитної операції» (далі – проєкт наказу), а також документи, що додаються до проєкту наказу, подані листом Фонду державного майна України від 29.03.2017 № 10-58-6260.

За результатами проведеного аналізу проєкту наказу та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

проєкт наказу, як зазначено в аналізі регуляторного впливу, доданого до нього, розроблено на виконання пункту 2 доручення Першого віце-прем'єра – Міністра економічного розвитку і торгівлі України С. Кубіва від 20.07.2016 № 16668/25/1-16 Фонду державного майна України розробити та затвердити нормативно-правовий акт щодо оцінки суб'єктами оціночної діяльності права вимоги за кредитом.

Метою розроблення проєкту наказу є прийняття нормативно-правового акта, який встановлює єдиний порядок оцінки зазначеного майна та є обов'язковим для застосування суб'єктами оціночної діяльності під час визначення вартості права вимоги та рецензентами звітів про оцінку таких об'єктів під час їх рецензування.

Однак, проєкт постанови не може бути погоджений Службою, оскільки поставлена мета розробником не досягнута і це підтверджується наступним.

Так, аналіз змісту запропонованої на розгляд редакції Порядку оцінки права вимоги за зобов'язанням, що виникає внаслідок здійснення кредитної операції (далі – проєкт Порядку) свідчить про те, що у переважній більшості своїх положень ця редакція є ідентичною діючій редакції Методичних рекомендацій до оцінки права вимоги зобов'язання, що виникає внаслідок здійснення банком кредитних операцій, затверджених наказом Фонду державного майна України від 30.09.2011 № 1426.

Запропоновані зміни носять формальний характер, оскільки складаються, по суті, лише з редакційних правок окремих положень, визначення окремих понять та доповнень новими пунктами, які фактично позбавлені будь-якого інформаційного навантаження.

Разом з цим зауважуємо, що відповідно до Порядку подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України та проведення їх державної реєстрації, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 12.04.2005 № 34/5, *порядок* – це акт, який встановлює *механізм реалізації прав та обов'язків* фізичних і юридичних осіб, *процедуру застосування* нормативно-правового акта та *умови провадження* певної діяльності.

Натомість, у проекті Порядку відсутній чіткий та прозорий порядок, якого необхідно дотримуватись під час процедури проведення оцінки права вимоги за зобов'язанням, що виникає внаслідок здійснення кредитної операції. Зазначене, в свою чергу, є порушенням статті 5 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», якою встановлено, що забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає, серед іншого, викладення положень регуляторного акта у спосіб, який є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

Разом з цим, у преамбулі проекту наказу, в якості підстави для його розроблення, розробник посилається на статтю 5 Закону України «Про фонд державного майна України» та статтю 9 Закону України «Про оцінку мана, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні». Зауважуємо, що з редакції зазначених статей законів не випливає необхідність запровадження проекту Порядку.

Водночас, положенням статті 9 Закону України «Про оцінку мана, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» встановлено саме *Методичне регулювання оцінки майна*, та визначено, зокрема, що положення (національні стандарти) оцінки майна визначають випадки застосування оцінювачами *методичних підходів* оцінки ринкової вартості майна та випадки і обмеження щодо застосування методичних підходів до визначення неринкових видів вартості майна.

Крім зазначеного, наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту наказу не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення аналізу впливу регуляторного акта (далі - АРВ), викладаються письмово згідно з додатком І цієї Методики.

Так, у розділі І АРВ «Визначення проблеми» розробнику необхідно оцінити важливість проблеми, а у разі існування даних, які підтверджують існування проблеми та характеризують її масштаб, навести значення цих даних у *цифровому вимірі*.

Натомість, у даному розділі АРВ не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість та відсутня інформація, чому застосування діючих Методичних рекомендацій до оцінки права вимоги зобов'язання, що виникає внаслідок здійснення банком кредитних операцій, затверджених наказом Фонду державного майна України від 30.09.2011 № 1426 є неможливим, а наказ Фонду № 1426 потребує скасування.

Зазначене, в свою чергу, не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності, оскільки розробником неналежним чином обґрунтована наявність проблеми, що потребує державного регулювання.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник, при визначенні альтернативних способів досягнення цілей, обмежився лише однотипним текстовим описом вигод і витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них, та який, в свою чергу, носить суто формальний характер.

Зазначене, в свою чергу, унеможливує надання об'єктивної оцінки тому, наскільки обраний розробником спосіб державного регулювання відповідає проблемі, яку пропонується вирішити.

Отже, проект наказу розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а саме:

доцільності, тобто обґрунтованої необхідності державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми;

ефективності - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави;

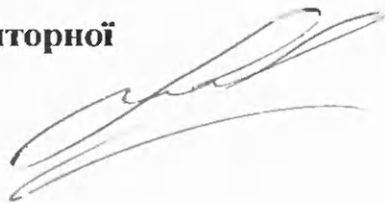
збалансованості - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту наказу Фонду державного майна України «Про затвердження Порядку оцінки права вимоги за зобов'язанням, що виникає внаслідок здійснення кредитної операції».

В.о. Голови Державної регуляторної служби України

О.М. Мірошніченко